

Súd: Mestský súd Bratislava II
Spisová značka: 9P/38/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1224200833
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Priečinská
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2024:1224200833.2

Uznesenie

9P/38/2024

Mestský súd Bratislava II vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. B., nar. XX.XX.XXXX, A. B., nar. XX.XX.XXXX, D. B., nar. XX.XX.XXXX, všetky deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, deti rodičov – matky: E. B., F. G., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX a otca: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, H., toho času I. J. XX, F., A., o návrhu navrhovateľky - starej matky: C. G., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt K. XXXX/XX, G. A., o úpravu styku starej matky s maloletými deťmi, takto

rozhodol:

9P/38/2024

- I. Súd konanie zastavuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

9P/38/2024

1. Stará matka maloletých detí: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. B., nar. XX.XX.XXXX, A. B., nar. XX.XX.XXXX, D. B., nar. XX.XX.XXXX, (ďalej len „maloleté deti“) sa návrhom, doručeným Mestskému súdu Bratislava II dňa 15.03.2024 domáhala úpravu styku s maloletými deťmi.

2. Podľa článku 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb.; Slovenská republika môže medzinárodnou zmluvou, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo na základe takej zmluvy preniesť výkon časti svojich práv na Európske spoločenstvo a Európsku úniu. Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prevzatie právne záväzných aktov, ktoré vyžadujú implementáciu, sa vykoná zákonom alebo nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2.

3. Súd v prvom rade skúmal právomoc tunajšieho súdu rozhodovať o danom návrhu starej matky na úpravu styku s maloletými deťmi podľa Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27.11.2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (ďalej len „Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003“).

4. Podľa bodu 12. odôvodnenia preambuly Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, kritériá právomoci vo veciach rodičovských práv a povinností, upravené týmto nariadením, sú tvorené tak, aby zodpovedali

najlepšiemu záujmu dieťaťa, najmä kritériu blízkosti. To znamená, že právomoc by mal mať v prvom rade členský štát obvyklého pobytu dieťaťa, s výnimkou určitých prípadov zmeny pobytu dieťaťa alebo v dôsledku dohody medzi nositeľmi rodičovských práv a povinností.

5. Podľa kap. I, čl. 1, ods. 2, písm. a) Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, toto nariadenie sa uplatňuje bez ohľadu na povahu súdu v občianskych veciach, ktoré sa vzťahujú na nadobúdanie, výkon, prenesenie, obmedzenie alebo odňatie rodičovských práv a povinností.

6. Podľa kap. I, čl. 1, ods. 2 písm. a) Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, záležitosti uvedené v odseku 1 písm. b) sa môžu týkať najmä opatrovníckeho práva a práva styku s dieťaťom.

7. Podľa kap. II, oddiel 2, čl. 8 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, majú sudy členského štátu právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

8. Podľa kap. II, oddiel 2, čl. 13 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, ak nemožno určiť obvyklý pobyt dieťaťa a právomoc nemožno založiť podľa článku 12, právomoc majú sudy členského štátu, v ktorom sa dieťa nachádza.

9. Podľa kap. II, oddiel 3, čl. 17 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej podľa tohto nariadenia nemá právomoc konať a ktorá patrí podľa tohto nariadenia do právomoci súdu iného členského štátu, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

10. Podľa ustanovenia § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

11. Podľa ustanovenia § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

12. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Súd zo správy kolízneho opatrovníka z 27.03.2024 zistil, že maloleté deti majú obvyklý pobyt na adrese I. J. XX, F., A.. Maloleté deti v Maďarsku navštevujú predškolské a školské zariadenie.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že v danom prípade nie je daná právomoc slovenského súdu podľa kap. II, oddiel 2, čl. 8 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 vo veciach rodičovských práv a povinností. Otec spolu s maloletými deťmi býva v Maďarsku, kde majú maloleté deti obvyklý pobyt v čase začatia konania, kde navštevujú predškolské a školské zariadenie a majú zabezpečené bývanie. V danom prípade je v záujme maloletých detí, ako aj z dôvodu vhodnosti a hospodárnosti konania, aby o návrhu starej matky na úpravu styku rozhodol súd toho štátu, kde majú maloleté deti obvyklý pobyt.

15. Nedostatok právomoci na strane súdov Slovenskej republiky predstavuje neodstrániteľnú prekážku konania. Súd preto v súlade s kap. II, oddiel 3, čl. 17 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 v spojení s ustanovením § 161 ods. 2 CSP rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

16. O trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

9P/38/2024

Proti uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana (v zmysle CMP účastník), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.